

θὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 69 τούτων ἀγα-
θὸν καὶ ἀληθές 93 μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ ... ἀποδῶ 261
τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον δίκαιον καὶ ἀγαθὸν 295 τὸ τέλειον οὖν
ἀγαθόν. || (τά) ἀγαθά (ἀντίθ. κακά, βλαβερά, ἀνωφελῆ). (Τά)
ἀγαθὰ/(τά) καλά, benefits, Δημόκριτος 37 τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ
108 διζημένοισι τὰγαθὰ μόλις παραγίνεται 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν
τὰγαθὰ γίγνεται 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύε-
ται, ἐπὴν τις τὰγαθὰ μὴ 'πιστῆται ποδηγετεῖν ... οὐ δίκαιον
ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν ... τοῖς τε
ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι
διδούσι τὰγαθὰ πάντα 255 καὶ ἄλλα ἀγαθά, ἄσσα οὐδεὶς
ἂν δύναίτο καταλέξει 294 ἰσχύς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθά.
|| ἀγαθόν (ἐστι). Εἶναι καλό, it is good, Ξενοφάνης 1.24 θεῶν <δὲ>
προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

ἀγαθοφανής. Φαινομενικὰ ἀγαθός, apparently good, Δημόκρι-
τος 82 κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφανέες οἱ λόγῳ μὲν ἅπαντα,
ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες.

ἀγάλλεσθαι. Καμαρώνω (γιά κάτι), take pride in, Ξενοφά-
νης 3.5 ἤεσαν εἰς ἀγορήν ... αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγάλλμενοι
εὐπρεπέεσιν.

ἄγαλμα. Ἀγαλμα/ὁμοίωμα, statue/image, Ἡράκλειτος 5.4
καὶ τοῖς ἀγάλλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται Ἐμπεδοκλῆς 128.4
εὐσεβέεσιν ἀγάλλμασιν ἰλάσκοντο Δημόκριτος 26 αὐτῶν εἰκό-
νας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικοὺς οἷον ἀγάλλματα τῶν
ὄντων ὥσπερ τὰ ὀνόματα 142 τὰ θεῶν ὀνόματα... ὅτι ἀγάλλ-
ματα φωνήεντα καὶ ταῦτά ἐστι τῶν θεῶν.

ἀγαπᾶσθαι. Ἀγαπιέμαι, be loved, Δημόκριτος 271 ἐρωτικὴν
μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη [?] λύει.

ἄγγειον. Ἀγγεῖο/δοχεῖο, jug/vase, Δημόκριτος 126 a (DK II
113,2) ἀγγεῖον δίκην. Πρβλ. ἐκδοχεῖον.

ἄγειν. Ὁδηγῶ/φέρω, lead/guide, Παρμενίδης 1.2 ἐπεὶ μ' ἐς
ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγοῦσαι δαίμονες 10.6 ὥς μιν ἄγοῦ-

σ (α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη Ἐμπεδοκλῆς 74 φῦλον ἄμουσον ἄγ ο υ-
σ α πολυσπερέων καμασῆνων 111.9 ἄ ξ ε ι ς δ' ἐξ Αἶδαο κατα-
φθιμένου μένος ἀνδρός. Πρβλ. φέρειν. || ἄγεσθαι 1. Ὀδηγοῦμαι/κα-
θοδηγοῦμαι, be guided/be led (by), Ἡράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκό-
ταν μεθυσθῇ, ἄ γ ε τ α ι ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος Δη-
μόκριτος 181 τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἡ γ μ έ ν ο ν πειθοῖ 2. Διοι-
κοῦμαι/κυβερνῶμαι, be governed (by), Δημόκριτος 252 τὰ κατὰ
τὴν πόλιν . . . ὅκως ἄ ξ ε τ α ι εὖ . . . πόλις γὰρ εὖ ἄ γ ο μ έ ν η.

ἀγέλαστος. Ἀγέλαστος/σκυθρωπός, unlaughing /somber, Ἡ-
ράκλειτος 92 Σίβυλλα . . . ἄ γ έ λ α σ τ α . . . φθεγγομένη.

ἀγέννητος (συνών. ἄναρχος). Ἀγέννητος/ὁ δίχως γένεση, un-
begotten/unoriginated, Παρμενίδης 8.3 ἄ γ έ ν η τ ο ν ἐὸν καὶ
ἀνώλεθρόν ἐστιν Ἐμπεδοκλῆς 7 ἄ γ έ ν η τ α. Πρβλ. εἶναι, γί-
γνεσθαι.

ἀγήρως. Ἀγέραστος, unaging, Ἀναξίμανδρος 2 τὰύτην (sc.
φύσιν τινὰ τοῦ ἀπείρου) αἰδίων εἶναι καὶ ἄ γ ή ρ ω. Πρβλ. γέ-
ρων, γηραιός, γηραλέος, γηράσκειν.

ἀγής. Ἱερὸς/λαμπρός, holy/luminous, Ἐμπεδοκλῆς 47 ἀθρεῖ
μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἄ γ έ α κύκλον.

ἀγκυρηβόλιον. Ἀγκυροβόλιο, anchorage, Δημόκριτος 148
ἀ γ κ υ ρ η β ό λ ι ο ν σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται.

ἀγνοεῖν. Ἀγνοῶ/παραμελῶ, ignore/neglect, Ἡράκλειτος 106
ὥς ἄ γ ν ο ο ὦ ν τ ι φύσιν ἡμέρας Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς ὀθνεῖα
πολυπραγμονέοντα ἄ γ ν ο ε ῖ ν τὰ οἰκήϊα. || ἄγνοούμενον. Ἀγνω-
στο, unknown, Φιλόλαος 11.8 γνωμικά γὰρ ἁ φύσις ἁ τῷ ἀριθμῷ
καὶ ἡγεμονικά καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἄ-
γ ν ο ο υ μ έ ν ω παντί.

ἀγνός (συνών. καθαρός, ἄκρατος). Ἀγνός/καθαρός, pure, Ξε-
νοφάνης 1.7 ἐν δὲ μέσοις ἄ γ ν ή ν ὁδμὴν λιβανωτὸς ἱησι.

ἀγνωμοσύνη (ἀντίθ. γνώμη, σύνεσις). Ἐλλειψή φρόνησης/ἀπε-
ρισκεψία, injudiciousness, Δημόκριτος 175 διὰ νοῦ τυφλότητα
καὶ ἄ γ ν ω μ ο σ ύ ν η ν. Πρβλ. ἀβουλίη.

